

Lekcja

Temat: Ksiądz Jan Twardowski- patron naszej szkoły.

Ks. **Jan Twardowski**

Oto krótka biografia i kilka cytatów dających odpowiedź, dlaczego warto stawiać, jako wzór do naśladowania księdza Twardowskiego.

Ksiądz **Jan Twardowski** urodził się w Warszawie 01. 06. 1915 roku, tam też skończył gimnazjum matematyczno-przyrodnicze im. Tadeusza Czackiego. Debiutował, jako student polonistyki.

Jego pierwszy tomik "Powrót Andersena" ukazał się w 1937 roku, kolejny pojawił się dopiero w 1959 (przeleżał sześć lat w wydawnictwie, czekając na odwilż).

Podczas wojny walczył, jako żołnierz Armii Krajowej, uczestniczył w Powstaniu Warszawskim.

W 1945 roku wstąpił do seminarium duchownego. Świecenia kapłańskie przyjął 4 lipca 1948 roku.

W tym czasie jego wiersze ukazywały się sporadycznie w "Tygodniku Powszechnym". Tomik, w którym powrócił, jako poeta, nosił po prostu tytuł "Wiersze". Potem ukazały się między innymi: "Znaki ufności" (1970), "Zeszyt w kratkę" (1973), "Niebieskie okulary" (1980), "Rachunek dla dorosłego" (1982).

Od 1959 roku ksiądz Twardowski był rektorem kościoła Sióstr Wizytek na Krakowskim Przedmieściu w Warszawie. W swojej poezji wskazuje pozytywne postawy, unikając przy tym zbędnego moralizowania, spekulacji teologicznych, uczy odpowiedzialności za drugiego człowieka.

Wiersze księdza Jana Twardowskiego są pełne ciepła, życzliwości, nie ma w nich patosu, uwrażliwiają na potrzeby innych ludzi. W swojej poezji ksiądz Jan Twardowski mówi, czym jest wiara, ufność, obcowanie z Bogiem, z ludźmi, czym jest miłość, przyjaźń. Jego wiersze są pełne ciepła, życzliwości, poruszają problemy zwykłych ludzi.

Poeta często zwraca się do dzieci, zwierząt, roślin. Jest to poezja pocieszająca w smutkach, ucząca radości życia i zachwyty nad światem. Możemy w niej odnaleźć odpowiedzi na najważniejsze i najtrudniejsze pytania.

Złote myśli Ks. Jana Twardowskiego

Jeżeli kochasz, czas zawsze odnajdziesz, nie mając nawet ani jednej chwili

*Nie płacz w liście nie pisz, że los ciebie kopnął
nie ma sytuacji na ziemi bez wyjścia
kiedy Bóg drzwi zamyka - to otwiera okno.*

*Można kochać i chodzić samemu po ciemku; z przyjaźnią jest inaczej - ta zawsze
wzajemna.*

Każde głębsze uczucie prowadzi do cierpienia.

Miłość bez cierpienia nie jest miłością.

Śpieszmy się kochać ludzi, tak szybko odchodzą.

Nie bądź pewny, że masz czas, bo pewność niepewna...

Młodości Bóg folguje, starych błędy karze zaraz, bo mieli czas nauczyć się.

*Poszukaj na stronie internetowej Ośrodka, jak obchodziliśmy Dzień Patrona Szkoły w
poprzednim roku szkolnym.*

Lekcja

Temat: Powtarzamy posługiwanie się cyframi rzymskimi.

System rzymski zapisywania liczb wykorzystuje cyfry pochodzenia etruskiego, które Rzymianie przejęli i zmodyfikowali około 500 roku p.n.e. Nadaje się on, co prawda, do wygodnego zapisywania liczb, jest jednak niewygodny w prowadzeniu nawet prostych działań arytmetycznych, oraz nie pozwala na zapis ułamków.

W rzymskim systemie liczb i cyfr podstawą jest **siedem podstawowych oznaczeń** tzn. **I, V, X, L, C, D** i **M**, które tworzą każdą inną liczbę.

Zapis bardziej złożonych liczb nie nastęczał większych trudności. Najprostszy to zapisanie ich w jednej linii, według wartości malejącej, od lewej do prawej strony. Następnie należy je zsumować. Na przykład: **127** to **CXXVII**, czyli $C+X+X+V+I+I$ ($100+10+10+5+1+1=127$).

I	1	IX	9	LXXX	80	DCC	700
II	2	X	10	XC	90	DCCC	800
III	3	XX	20	C	100	CM	900
IV	4	XXX	30	CC	200	M	1000
V	5	XL	40	CCC	300	MM	2000
VI	6	L	50	CD	400	MMC	2100
VII	7	LX	60	D	500	MMD	2500
VIII	8	LXX	70	DC	600	MMM	3000

Nie istnieją znaki dla liczb większych od 1000, choć można zapisywać większe liczby poprzez zapisanie liczby mniejszej 100 razy i umieszczenie jej między „|” np.:

|

Istniały wszakże zapisy, które przeczyły niektórym ogólnym zasadom. Czasami cyfrę 4 zapisano IV lub też w taki sposób IIII. To samo tyczy się cyfry 40, którą raz zapisywano tak XL, a przy innej okazji, posługiwano się takim zapisem XXXX.

Rzymianie do zapisywania liczb poza siedmioma, które przetrwały do dziś, używali dodatkowych znaków oznaczających 5000, oraz 10000.

$$\text{ↀ} = 1000 \quad \text{ↁ} = 5000 \quad \text{ↂ} = 10\,000$$

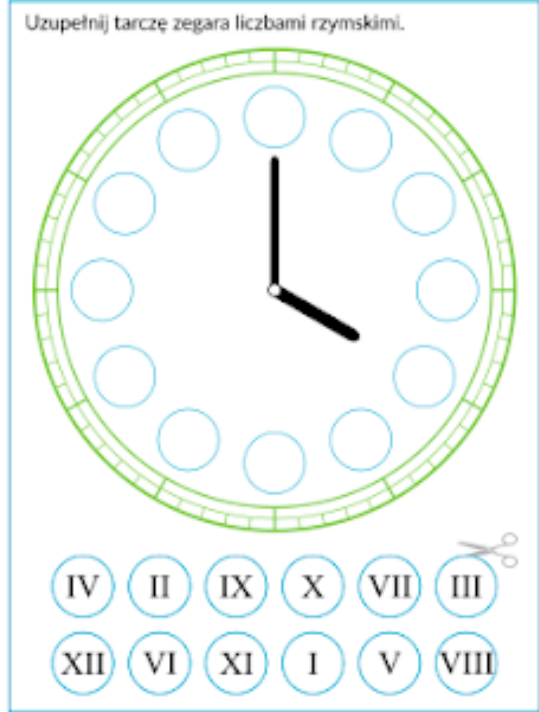
MMXIV

Liczba 2014 zapisana w rzymskim systemie.

Rzymski system liczbowy nie nadawał się do rachunków. Dlatego też stosowano **abaki** – tabliczki do liczenia, na których rachmistrz wykonywał działania przesuwając kamyczki lub żetony. W czasach Cesarstwa pojawił się abak kieszonkowy z przesuwanymi metalowymi kuleczkami – przodek liczydeł. Umiejętność sprawnego posługiwania się abakiem wymagała tylu ćwiczeń, że rachmistrze cieszyli się sporym szacunkiem, którego reminiscencje przetrwały we współczesnym postrzeganiu matematyków i informatyków.

Liczyby rzymskie

Uzupełnij tarczę zegara liczbami rzymskimi.

Wykonaj działania. Zapisz wyniki znakami rzymskimi.

IV + III = <input type="text"/>	X - V = <input type="text"/>
II + I = <input type="text"/>	IX - III = <input type="text"/>
IV + II = <input type="text"/>	VI - II = <input type="text"/>
V + IV = <input type="text"/>	XI - VII = <input type="text"/>
I + X = <input type="text"/>	X - III = <input type="text"/>
III + VI = <input type="text"/>	XII - VI = <input type="text"/>
V + V = <input type="text"/>	IV - I = <input type="text"/>
IX + II = <input type="text"/>	XII - IV = <input type="text"/>
VII + V = <input type="text"/>	XI - IX = <input type="text"/>
V + I = <input type="text"/>	VII - IV = <input type="text"/>
IV + III + X = <input type="text"/>	
VI + V + IX = <input type="text"/>	
XVI - IX + III = <input type="text"/>	
V + IX + IV - III + V - XIX = <input type="text"/>	

© Wszelkie prawa zastrzeżone
All rights reserved

BystreDziecko.pl